

Ey çeşmimin önündə mücəssəm, vətən, vətən!
Qəlbim kimi ələmlərə həmdəm, vətən, vətən!
Fikrim sarayını dolaşırsan zaman-zaman,
Qanlı kəfənlə, dərd ilə toəm(1) vətən, vətən!
Baxdıqca həsrət ilə o solğun camalına,
Çeşmimdə tar(2) görsənir aləm, vətən, vətən!
Axşam-səhər o gül üzünü isladan nədir ?
Göz yaşlarımı, yoxsa ki , şəbnəm? vətən, vətən!
Dəhşət içində cismi-şərifin donub durur,
Nolmuş vücuti-pakinə bilməm, vətən, vətən!
Baxdıqca gül-çiçəkli o gülgün çəmənlərə,
Möhnət evi sanır onu adəm, vətən, vətən!
Sənsən səbəb bəqayi-dilü(3) cani-natəvan(4)
Canım kimi nolar səni sevsəm, vətən, vətən!
Gördükcə dərdini əriyir cismi-natəvan,
Ney tək sızıldayır dili-pürqəm, vətən, vətən!
Qarşımda dərd, matəmə batmış gözəl mələk,
Səslər həzin səda ilə hərdəm: vətən, vətən!
Ey xaki-pak, söndümü parlaq ziyaların?
Odu mu zülmə, möhnətə həmdəm , vətən, vətən!
Övladi-naxələfmi səni saldı bu günə?
Eyvah, bu dərd, möhnətə dözməm, vətən, vətən!
Aç, aç o qəmli köksümü, ey məxzəni-mələl(5),
Bas bağına bu Şaiqi möhkəm, vətən, vətən!